

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/56/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414211270
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:4414211270.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: FerMi s.r.o., so sídlom Zelená alej 10452/16, 940 02 Nové Zámky, IČO: 43 991 068, zastúpený: BAK & PARTNERS s. r. o., so sídlom Panská 14, 811 01 Bratislava, IČO: 47 254 840, proti žalovanému: Motory International, s.r.o., so sídlom Komárňanská cesta 13, 940 43 Nové Zámky, IČO: 36 251 674, zastúpený: Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s.r.o., so sídlom Pribinova 9, 940 02 Nové Zámky, IČO: 36 813 401, o nahradenie prejavu vôle a splnenie povinnosti, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16C/1/2022 - 756 zo dňa 29.6.2023 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16C/1/2022 - 756 zo dňa 29.6.2023 **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že žalobu zamietá (výrok I) a žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II).

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal nahradenia prejavu vôle a splnenia povinnosti za žalovaného uzatvoriť kúpnu zmluvu v zmysle Zmluvy o budúcej zmluve zo dňa 03.06.2013.

3. V odôvodnení ďalej uviedol, že súd prvej inštancie rozsudkom 16C/2/2014-419 zo dňa 03.06.2015 rozhodol tak, že nahradil prejav vôle žalovaného, ktorý ako predávajúci uzatvára kúpnu zmluvu so žalobcom o predaji nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného, nachádzajúcu sa v katastrálnom území obce U. Q., zapísanú na Okresnom úrade Nové Zámky - katastrálny odbor, na liste vlastníctva č. XXXXX, okres Nové Zámky ako pozemok parcely registra „C“, parcelné číslo XXXX/XX, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, kód spôsobu využívania: 18 - pozemok, na ktorom je dvor, o výmere 2980 m² za kúpnu cenu vo výške 114.000,- Eur bez DPH v znení predloženom žalobcom, ktorá tvorí súčasť rozsudku. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 289 ods. 1, 2, § 290 ods. 1, 2, § 292 ods.1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len Obchodný zákonník). Na základe odvolania žalovaného odvolací súd rozsudkom č. k. 8Co/833/2015-575 zo dňa 16.11.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť 28.05.2018, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške nároku rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca majúce za to, že napadnutý rozsudok závisel od vyriešenia hneď dvoch dosiaľ dovolacím súdom neriešených právnych otázok, a to otázky, či zmluva o budúcej zmluve, uzavretá podľa § 289 a nasl. Obchodného

zákonníka, ak sa týka nehnuteľnosti, podlieha režimu Občianskeho zákonníka a otázky, či zmluva o budúcej zmluve, dojednaná podľa § 289 Obchodného zákonníka, je v prípade absencie geometrického plánu absolútne neplatným právnym úkonom pre jej rozpor s ustanovením § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

4. Dovolací súd v závere rozhodnutia č. k. 3Cdo/209/2018 zo dňa 26.11.2020, ktorým zrušil (v poradí prvé) rozhodnutie odvolacieho súdu č. k. 8Co/833/2015 zo dňa 16.11.2017 dospel k záveru o nutnosti sformulovania odpovedí na otázky položené dovolaním de facto v zhode s interpretáciou presadzovanou žalobcom, teda tak, že A. zmluva o uzavretí budúcej zmluvy, uzavretá podľa § 289 a nasl. Obchodného zákonníka podlieha režimu Občianskeho zákonníka výlučne v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník nerieši; B. takouto neriešenou otázkou nie je otázka spôsobu určenia predmetu plnenia budúcej zmluvy v zmluve o uzavretí budúcej zmluvy (kde má Obchodný zákonník osobitnú a od úpravy v Občianskom zákonníku odchylnú úpravu, podporné použitie úpravy v Občianskom zákonníku vylučujúcu) a C. nedostatok identifikácie predmetu plnenia budúcej zmluvy, predstavovaného pozemkom vzniknutým oddelením od iných pozemkov, v zmluve o uzavretí budúcej zmluvy uzavretej v režime Obchodného zákonníka aj geometrickým plánom, nespôsobuje neplatnosť zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy pre jej neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

5. Odvolací súd uznesením č. k. 8Co/16/2021-710 zo dňa 31.03.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.05.2022, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je nutné vyhodnotiť za predčasné, pretože skôr, ako by súd prvej inštancie mohol nahradiť prejav vôle žalovaného, bolo jeho povinnosťou prioritne sa zaoberať námietkou žalovaného o možnosti preklúzie, resp. zániku záväzku žalovaného na základe zmluvy o budúcej zmluve uzatvoriť so žalovaným kúpnu zmluvu. Bez povšimnutia zo strany súdu prvej inštancie preto zostala skutočnosť, či výzva, resp. výzvy adresované žalobcom žalovanému obsahovali výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy v zmysle dojednania v Zmluve o budúcej zmluve a následne či (ne)boli doručené riadne a či spôsobili zamýšľané právne následky. V tejto súvislosti a s poukazom na odvolaciu argumentáciu žalovaného odvolací súd dal súdu prvej inštancie do pozornosti, že z obsahu spisu nevplyva a rovnako tak ani z odôvodnenia rozhodnutia, že by sa zaoberal aj námietkami žalovaného uplatnenými už v prvoinštančnom konaní (č. I. 203) ohľadne textu kúpnej zmluvy (č. I. 176), ktorej obsah podľa žalovaného nekorešponduje s obsahom zmluvy o budúcej zmluve uzatvorenej dňa 03.06.2013. Posúdenie tejto námietky však bude právne významné v prípade, ak súd prvej inštancie predchádzajúce zistenia ohľadne včasnosti doručenia výzvy vyhodnotí kladne.

6. Po vrátení veci na ďalšie konanie súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom strán sporu a oboznámením listinných dôkazov s tým, že do spisu žiadne nové listinné dôkazy predložené neboli. Konštatoval, že právny zástupca žalobcu uviedol, že zmluva o budúcej zmluve je platná a k včasnému doručeniu výzvy na uzatvorenie kúpnej zmluvy poukazuje na všetky doterajšie vyjadrenia s dôrazom i na posledné vyjadrenie zo dňa 16.03.2022. Poukázal na to, že tvrdenia žalovaného, že výzva nebola doručená na mailové adresy uvedené v zmluve o budúcej zmluve, nemôžu byť prijateľné, pretože výzvy boli doručované i na adresu žalovaného a zároveň i na mailové adresy, ktoré ako prvá začala používať žalovaná strana a následne boli využívané i v ďalšej komunikácii. K predmetu kúpnej zmluvy, ktorá bola súčasťou prvého rozsudku súdu prvej inštancie uviedol, že rovnako poukazuje na vyjadrenie a judikát českého súdu s tým, že v zmluve sú uvedené rovnaké podstatné náležitosti zmluvy, ako je predmet a kúpna cena. Z týchto dôvodov žiadal žalobe v celom rozsahu vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania. Právna zástupkyňa žalovaného vo svojej výpovedi upresnila, že z posledného rozhodnutia odvolacieho súdu vyplynuli závery pre súd prvého stupňa týkajúce sa zániku záväzku v zmysle zmluvy o budúcej zmluve, ako aj relevantnosti obsahu výzvy na uzatvorenie kúpnej zmluvy.

7. Súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka a uviedol, že právo na uzavretie zmluvy je možné uplatniť na súde alebo u oprávnenej osoby na určenie zmluvy len vtedy, ak toto právo nezaniklo. Obchodný zákonník upravuje zánik práva v dôsledku neuplatnenia u povinnej osoby a pri podstatnej zmene okolností. Právo na uzavretie zmluvy zaniká vtedy, ak oprávnená zmluvná strana nevyzve zaviazanú zmluvnú stranu na uzavretie zmluvy v lehote, ktorá je určená v zmluve o budúcej zmluve. Môže to byť osobitná lehota na predloženie výzvy alebo ak taká lehota nie je dohodnutá, tak je to lehota, v ktorej je zaviazaná strana povinná uzavrieť zmluvu. Ide o prekluzívnu lehodu, v dôsledku čoho neuplatnením práva u zaviazanej zmluvnej strany formou výzvy, záväzok na uzavretie zmluvy zaniká.

8. Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázané, že obe zmluvné strany sa zaviazali uzavrieť budúcu zmluvu, a to zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vymedzenej v článku I zmluvy za dohodnutú kúpnu cenu a s dohodnutými podmienkami splatnosti kúpnej ceny čl. III zmluvy, a to podľa čl. IV zmluvy od doručenia výzvy druhou stranou, najneskôr do 4 mesiacov od podpisu tejto zmluvy s tým, že obe zmluvné strany sú oprávnené vyzvať druhú zmluvnú stranu k uzavretiu zmluvy podľa čl. II., a to písomne alebo elektronicky na vyššie uvedené adresy. Súd prvej inštancie uviedol, že vo svojom prvom rozsudku len jednou vetou skonštatoval, že žalobca vyzýval žalovaného na uzatvorenie zmluvy výzvami zo dňa 14.08.2013 (č. I. 128). K výzve zo dňa 14.08.2013 (č. I. 128) súd upresnil, že uvedenú výzvu nie je možné považovať za výzvu v súlade s ustanoveniami Obchodného zákonníka, pretože uvedená výzva nie je podpísaná, nevyplýva z nej akým spôsobom a kedy bola komu doručovaná a ohľadne uvedenej výzvy žalobca neprodukoval žiadne listinné dôkazy. K predloženej výzve zo dňa 15.08.2013 (č. I. 15) súd uviedol, že uvedená výzva je podpísaná konateľkou žalobcu i opečiatkovaná v súlade s výpisom z obchodného registra adresovaná žalovanému označenému v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Listinný dôkaz o tom, že uvedená výzva bola doručovaná písomne žalovanému, žalobca nepredložil. Žalobca uvádzal, že uvedená výzva bola doručovaná žalovanému mailom. Z listinných dôkazov, t. j. mailovej komunikácie (č. I. 129) mal súd preukázané, že W. H. z mailovej adresy uvedenej v zmluve o budúcej zmluve na strane žalobcu, dňa 16.08.2013 doručoval na mailovú adresu pani K. E. naskenovaný list a zároveň uviedol, že tento originál posielal i poštou. Ak sa malo jednať o výzvu zo dňa 15.08.2013, listinný dôkaz o tom, že táto výzva bola doručená i písomne na adresu žalovaného, súdu predložená nebola a žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno. Ak bola výzva doručovaná na mailovú adresu zamestnankyne žalovaného, pani E., nebola doručovaná správne elektronicky na adresu uvedenú v zmluve o budúcej zmluve. Z ďalších predložených listinných dôkazov ohľadne vzájomnej komunikácie medzi konateľkou žalobcu (č. I. 81, 96) vyplýva, že prebiehala vzájomná komunikácia ohľadne návrhov zmluvy o budúcej kúpnej zmluve. Súd mal jednoznačne za to, že ak strany sporu si v Zmluve o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 03.06.2013 dohodli podľa čl. IV bod 2, že obe zmluvné strany sú oprávnené vyzvať druhú zmluvnú stranu k uzatvoreniu zmluvy podľa čl. II, a to písomne alebo elektronicky na vyššie uvedené adresy, t. j. adresy uvedené v zmluve, bolo povinnosťou účastníkov zmluvy, t. j. strán sporu komunikovať uvedeným spôsobom cestou uvedených mailových adries. Z vyššie uvedených listinných dôkazov nevyplýva, že by boli splnené podmienky týkajúce sa doručovania na adresy uvedené v zmluve, pretože žalobca nepredložil žiadne dôkazy o písomnom doručení výzvy, a rovnako je nepochybné, že výzva bola doručovaná na inú mailovú adresu ako je uvedená v zmluve o budúcej zmluve. Z týchto dôvodov, s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zákonné ustanovenia súd konštatoval, že ani jedna zo strán v dohodnutej lehote v zmluve o budúcej zmluve nedoručila riadne a včas výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy. Po márnom uplynutí dohodnutej doby došlo k zániku práva na uzatvorenie kúpnej zmluvy. Súd poukázal na čestné vyhlásenie zo dňa 29.03.2014, v zmysle ktorého W. H., zamestnanec žalobcu v bode 1 uviedol, že osobne opakovane kontaktoval konateľa žalovaného od 04.06.2013 do 19.02.2014 na základe ústneho poverenia svojho zamestnávateľa, t. j. žalobcu za účelom rokovania a následného uzatvorenia kúpnej zmluvy v súlade a za podmienok uvedených v zmluve o budúcej zmluve, avšak každý takýto pokus bol bezúspešný. I uvedené svedčí o tom, že vzhľadom na postoj žalovaného, mal žalobca postupovať s mimoriadnou opatrnosťou, dodržiavať podmienky dohodnuté v zmluve o budúcej zmluve. Súd poznamenal, že mailová výzva zo dňa 20.02.2014 zo strany žalobcu bola adresovaná žalovanému na mail uvedený v zmluve o budúcej zmluve a rovnako i opakovaná výzva zo dňa 27.02.2014 bola adresovaná žalovanému, avšak spôsob doručenia, ak by sa malo jednať o písomné doručenie, rovnako žalobca nepreukázal. Uvedené výzvy súd považoval za bezpredmetné, pretože boli realizované po márnom uplynutí lehoty v zmluve o budúcej zmluve. Strany sporu nepredložili žiadne listinné dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že došlo k predĺženiu lehoty.

9. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanému, ktorý mal plný úspech, nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, dôvodiac podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

11. Žalobca v odvolaní uviedol, že z celého dokazovania vyplýva, že nie jedna, ale obe strany mali eminentný záujem na uzavretí ostrej kúpnej zmluvy, svoj postup na naplnenie tohto cieľa vzájomne koordinovali a obe strany dokonca učinili v tomto smere aj právne úkony. V predmetnom prípade pani

K. E., zamestnankyňa žalovaného a pravá ruka konateľa žalovaného, bola zúčastnená celého procesu rokovanií medzi žalobcom a žalovaným o predaji nehnuteľnosti, procesu dojednávania podmienok Zmluvy o budúcej zmluve, ostrej kúpnej zmluvy a celého kontraktáčného procesu, ako aj že bola osobou určenou a poverenou na komunikáciu celej záležitosti medzi dotknutými stranami. V súvislosti s vyššie uvedeným žalobca poukazuje na výpoveď konateľky žalobcu, ktorá v rámci pojednávania konaného dňa 18.11.2014 jasne uviedla, že stretnutia týkajúce sa predaja Nehnuteľnosti „prebiehali za prítomnosti pani E., ktorá prekladala, pretože odporca nechcel komunikovať v angličtine. Bolo povedané, že pani E. je asistentka pána Rinka, jeho pravá ruka.“ Skutočnosť, že pani E. komunikovala predmetnú záležitosť medzi stranami sporu potvrdil aj pán Rink (konateľ žalovaného) vo svojej výpovedi keď uviedol, že „hovoril mi pán H., že pani E. a pani E. sú v mailovom kontakte, ktorá to za neho vybavuje.“ V súvislosti s výzvou na uzatvorenie kúpnej zmluvy žalobca zdôraznil, že pani E. bola prvá, ktorá za žalovaného použila emailovú adresu K..sk za účelom zaslania návrhu znenia predmetnej výzvy na emailovú adresu žalobcu H..sk, z ktorej jej následne bol späť na vyššie uvedenú emailovú adresu žalovaného doručený scan predmetnej výzvy podpísanej konateľkou žalobcu. Teda žalovaný bol ten, kto ako prvý použil inú emailovú adresu ako tú, ktorá bola uvedená na Zmluve o budúcej zmluve.

12. Žalobca konštatoval, že súd prvej inštancie si osvojil právny záver, že boli naplnené podmienky na aplikáciu ust. § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka „Závazok uzavrieť budúcu zmluvu zaniká, ak oprávnená strana nevyzve zaviazanú stranu splniť tento záväzok v čase určenom v zmluve o uzavretí budúcej zmluvy.“ Žalobca je toho názoru, že záväzok zaviazanej strany uzatvoriť budúcu zmluvu zaniká len v tom prípade, ak by oprávnená strana nevyzvala zaviazanú stranu splniť jej záväzok uzatvoriť budúcu zmluvu v čase určenom v zmluve o uzavretí budúcej zmluvy. Forma a spôsob doručenia výzvy na uzatvorenie budúcej zmluvy sú pre zánik záväzku zaviazanej strany uzatvoriť budúcu zmluvu podľa ust. § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka irelevantné. Žalobca rovnako zdôrazňuje, že písomná forma výzvy na uzatvorenie kúpnej zmluvy bola nielen žalobcom, ale aj žalovaným zachovaná, nakoľko žalovanému bol zaslaný scan výzvy podpísanej konateľkou žalobcu, čo je pre dodržanie podmienky písomnej formy právneho úkonu dostatočné.

13. Podľa žalobcu Výzva žalobcu na uzatvorenie kúpnej zmluvy datovaná dňa 15.08.2013 zaslaná emailom žalovanému dňa 16.08.2013 je jednostranný adresný právny úkon, ktorým si žalobca ako oprávnený, uplatňoval svoje právo žiadať žalovaného o uzatvorenie konkrétnej kúpnej zmluvy na základe zmluvy o uzatvorení budúcej zmluvy zo dňa 03.06.2013. Nakoľko je predmetná výzva hmotnoprávny úkon, a teda ide o prejav vôle žalobcu uzatvoriť konkrétnu kúpnu zmluvu so žalovaným, účinnosť takéhoto prejavu vôle voči žalovanému sa podľa názoru žalobcu spravuje všeobecne platnými pravidlami vymedzenými v zákone č. 40/1964 Zb., Občiansky zákonník. Ustanovenie § 45 Občianskeho zákonníka upravujúce situácie, kedy prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe, možno považovať z hľadiska jeho systematického zaradenia ako všeobecné pravidlo pre všetky právne úkony v súkromnom práve, pričom z hľadiska právnej istoty a stability v súkromnoprávných vzťahoch je veľmi významné. Takisto aj judikatúra pripúšťa, aby sa všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv, ktorým je aj ustanovenie § 45 Občianskeho zákonníka použili podporne aj na obchodnoprávne vzťahy. Podľa žalobcu na základe ustanovenia § 45 Občianskeho zákonníka, pôsobí prejav vôle voči neprítomnej osobe (t.j. žalovanému) od okamihu, keď jej dôjde/keď žalovanému došiel. Toto ustanovenie upravuje účinky prejavu vôle voči neprítomnej osobe a právne následky spojené s doručením prepravovaného prejavu vôle resp. právneho úkonu, v prípade ak sa má tento prejav vôle sprostredkovať adresátovi aj pomocou technického prostriedku (napríklad e-mailom). V zmysle komentovaného ustanovenia sa právne účinky prejavu vôle spájajú s okamihom jeho odovzdania alebo doručenia adresátovi, pričom zákon nevyžaduje, aby sa adresát s obsahom aj oboznámil, postačuje, že mal adresát konkrétnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu. Obdobný názor zastáva aj ustálená rozhodovacia prax, na základe ktorej Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.1.2011 uvádza, že „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenú najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície.“ Na základe vyššie uvedeného názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca doručil predmetnú výzvu p. K. E. rešpektujúc, že p. E. počas celej doby rokovania žalobcu a žalovaného viedla jednanie. Žalobca dobromyseľne a rozumne mal za nesporné, že doručením predmetnej výzvy p. E. je výzva v zmysle zmluvy o budúcej zmluve doručená žalovanému, nakoľko išlo o objektívnu možnosť

adresáta (žalovaného) oboznámiť sa s obsahom výzvy. Prejav vôle žalobcu sa dostal do sféry dispozície žalovaného doručením výzvy na e-mail p. E.. Podľa názoru žalobcu doručenie v zmysle Občianskeho zákonníka je perfektné, a teda nastali právne účinky predmetnej výzvy v lehote stanovenej zmluvou o budúcej zmluve, t. j. v lehote 4 mesiacov. Následnou vzájomnou komunikáciou ohľadne návrhov zmluvy o budúcej kúpnej zmluve bol žalobca objektívne utvrdený v tom, že sa predmetná výzva dostala do dispozície sféry žalovaného, a teda mal možnosť sa s obsahom oboznámiť, čím nastali právne účinky doručenia výzvy v stanovenej lehote.

14. Vzhľadom na uvedené dôvody žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie.

15. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 4.10.2023. Uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo svojom právnom názore vychádza zo skorších rozhodnutí odvolacieho súdu ako aj Najvyššieho súdu SR v tejto veci. Z ich záverov predovšetkým vyplýva, že na vec sa vzťahuje obchodnoprávna úprava a záväzky zo zmluvy o budúcej kúpnej zmluve je potrebné posudzovať podľa ust. § 289 a nasl. Obchodného zákonníka. Pre posúdenie nároku žalobcu bolo teda v konečnom dôsledku podstatné vyhodnotiť, či žalobca v súlade so zmluvou včas vyzval žalovaného na uzavretie zmluvy, a teda či jeho nárok na uzavretie zmluvy ostal zachovaný alebo zanikol v zmysle ust. § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka v dôsledku toho, že k účinnej výzve na uzavretie kúpnej zmluvy neprišlo. Podľa žalovaného žalobca poukazuje na také okolnosti, ktoré priamy vplyv na uplatnenie jeho nárok na uzavretie zmluvy nemali, keď uvádza, ako prebiehala komunikácia medzi žalobcom a tretími osobami, predovšetkým komunikácia s pani E.. Skutočnosť, že sa viedla ohľadom uzavretia zmluvy aj komunikácia medzi inými osobami a z iných mailových adries neznamena, že žalobca nemal popri tom postupovať v súlade so zmluvou o budúcej zmluve a teda dohodnutým spôsobom vyzvať žalovaného na uzavretie kúpnej zmluvy. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k právnomu záveru, že riadna a včasná výzva žalovanému doručená nebola, potom nie je namieste vytykať súdu prvej inštancie, že sa s ostatným námietkami žalobcu nezaoberal.

16. Podľa žalovaného nespornou skutočnosťou je, že sa žalobca so žalovaným dohodli na tom, že uzavrú Kúpnu zmluvu do 3.10.2023. Do uvedenej doby mala byť teda doručená žalovanému výzva. Nespornou skutočnosťou je aj to, že si zmluvné strany v zmluve presne dohodli postup, akým sa výzva zrealizuje, keď v zmluve uviedli konkrétne adresy pre písomné doručovanie v papierovej ale aj elektronickej forme. Účinky riadnej výzvy teda mohla mať len taká výzva, ktorá bola doručená na adresy, vymienené stranami sporu. Žalobca poukazuje na ust. § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka, pričom uvádza, že podstatný je len moment časový, nie forma a spôsob doručenia výzvy. S týmto sa však žalovaný nestotožňuje, pričom on poukazuje na ust. § 290 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého zaviazaná strana je povinná uzavrieť zmluvu bez zbytočného odkladu po tom, čo ju na to vyzvala oprávnená strana v súlade so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy. Z tohto ustanovenia vyplýva, že výzva na uzavretie zmluvy musí spĺňať podmienky, ktoré si dohodli strany sporu v zmluve. Je potom nepodstatné, či žalovaný komunikoval so žalobcom aj z inej mailovej adresy, ako je uvedená v zmluve, keď bolo v zmluve jednoznačne uvedené, ako si má oprávnená strana svoj nárok na uzavretie zmluvy uplatniť. Taká výzva, ktorá by zodpovedala podmienkam dohodnutým v zmluve o budúcej zmluve teda žalovanému nikdy doručená nebola.

17. Žalovaný tiež uviedol, že pokiaľ ide o obsah výzvy zo dňa 15.8.2013, táto nie je výzvou na uzavretie kúpnej zmluvy, ale žiadosťou žalobcu o skoré odstránenie ťarchy v tom čase viazajúcej na nehnuteľnosti, nie výzvou na uzavretie zmluvy. Z tohto dôvodu samotná výzva zo dňa 15.8.2013 ani po obsahovej stránke nie je jednoznačným a dostatočne určitým prejavom, z ktorého by vyplývala výzva na uzavretie zmluvy, ide ešte len o výzvu na odstránenie ťarchy z nehnuteľnosti. Sám žalobca v zmluve o budúcej zmluve urobil vyhlásenie o tom, že výmaz ťarchy je pre splnenie jeho záväzku zo zmluvy o budúcej zmluve podstatný (čl. IV bod 3 zmluvy), preto výzvu zo dňa 15.8.2013 považuje a aj v tom čase považoval žalovaný len za výzvu na splnenie podmienky pre uzavretie kúpnej zmluvy, tak ako to priamo z jej textu vyplýva. V dohodnutom termíne do 3.10.2013 teda výzva na uzavretie kúpnej zmluvy nebola žalovanému doručená žiadna.

18. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

19. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 25.10.2023. Uviedol, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuvádza žiadne nové fakty alebo skutočnosti, len recykluje svoje doterajšie tvrdenia. Má za to, že v podstate jediným sporným momentom, ktorým zároveň súd prvej inštancie odôvodnil zamietnutie žaloby, je skutočnosť, či výzva žalobcu na uzavretie ostrej kúpnej zmluvy bola alebo nebola doručená žalovanému. Žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 04.10.2023 uvádza, že výzvu žalobcu na uzavretie ostrej kúpnej zmluvy doručenu žalobcom na emailovú adresu K.sk nemožno považovať doručenú súladne so Zmluvou o budúcej zmluve, nakoľko v záhlaví Zmluvy o budúcej zmluve bol uvedený iný email žalovaného, a teda podľa argumentácie žalovaného, žalobca nespĺnil podmienku uvedenú v ust. 290 ods. 1 Obchodného zákonníka - výzva na uzavretie ostrej zmluvy v súlade so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy. Žalobca v tejto otázke odkazuje na svoje doterajšie prednesy a písomné vyjadrenia a najmä na svoje odvolanie zo dňa 21.07.2023 proti napadnutému rozsudku súdu prvej inštancie, keďže predniesol v tomto smere rozsiahlu argumentáciu, prečo je tento názor žalovaného a aj súdu prvej inštancie nesprávny. V zmysle tejto logiky by žalobca musel doručovať výzvu na uzavretie ostrej zmluvy na email žalovaného uvedený v záhlaví zmluvy o budúcej zmluve napríklad aj v prípade, ak by žalovaný tento email zrušil alebo bol tento email z akéhokoľvek dôvodu nefunkčný. To znamená, že aj v prípade, ak by sa žalovanému nedostala do dispozície výzva žalobcu na uzavretie zmluvy doručovaná na email uvedený v záhlaví zmluvy o budúcej zmluve z dôvodu nefunkčnosti alebo zrušenia tohto emailu, bola by, podľa názoru žalovaného a súdu prvej inštancie, formálne splnená podmienka uvedená v § 290 ods. Obchodného zákonníka.

20. Poukázal na to, že z vykonaného dokazovania viac ako jednoznačne vyplýva, že žalobca doručoval žalovanému výzvu na uzavretie ostrej kúpnej zmluvy na email, ktorý žalovaný v komunikácii so žalobcom vo veci kúpnej zmluvy sám a aktívne používal; použil ho v komunikácii so žalobcom dokonca ako prvý. Táto skutočnosť nie je medzi účastníkmi konania sporná. Z vykonaného dokazovania však nad rámec vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný sa s výzvou žalobcu skutočne aj oboznámil a po doručení tejto výzvy nebolo žiadnych pochybností o jej obsahu, nakoľko žalovaný so žalobcom pokračoval v intenzívnej komunikácii v smere uzavretia ostrej kúpnej zmluvy.

21. Žalovaný vo svojom následnom vyjadrení zo dňa 10.11.2023 zotrval na tom názore, že v dôsledku márneho uplynutia lehoty na zaslanie takejto výzvy na uzavretie zmluvy, záväzok žalovaného uzavrieť zmluvu zanikol a žalovaný teda nemá povinnosť so žalobcom spornú kúpnu zmluvu uzavrieť. Popiera tvrdenia žalobcu, že by žalovanému bola daná do dispozície taká výzva, ktorá by spĺňala náležitosti výzvy na uzavretie kúpnej zmluvy zmysle zmluvy o budúcej zmluve, a to nie len z hľadiska uplynutia lehoty na zaslanie výzvy spôsobom uvedeným v Zmluve o budúcej zmluve ale aj z hľadiska obsahu podania zo dňa 15.8.2013, od ktorého žalobca svoj nárok odvodzuje, keď toto podanie neobsahuje výzvu na uzavretie kúpnej zmluvy ale žiadosť o „odstránenie ťarchy“, teda o výmaz záložného práva, ktoré viazlo na nehnuteľnosti. Žalovaný v rámci tohto vyjadrenia teda poukazuje na svoje predchádzajúce vyjadrenia, a to nie len v časti včasného uplatnenia nároku na uzavretie kúpnej zmluvy ale aj v časti týkajúcej obsahu výzvy na uzavretie kúpnej zmluvy a obsahu samotnej kúpnej zmluvy, ktorá sa mala uzavrieť, najmä pokiaľ ide o spôsob, akým mal žalobca financovať kúpnu cenu.

22. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) prejednal vec podľa § 380 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 3 CSP oznámený na úradnej tabuli a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave dňa 20.1.2026. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie a dôvodmi odvolania žalobcu odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

23. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáha nahradenia prejavu vôle účastníka právneho vzťahu (žalovaného) o splnenie povinnosti uzavrieť zmluvu o budúcej zmluve na základe súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že obe zmluvné strany sa zaviazali uzavrieť budúcu zmluvu, a to zmluvu o prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vymedzenej v článku I zmluvy za dohodnutú kúpnu cenu 114.000,- Eur a s dohodnutými podmienkami splatnosti kúpnej ceny (čl. III Zmluvy) a to podľa čl. IV zmluvy od doručenia výzvy druhou stranou, najneskôr do 4 mesiacov od podpisu tejto zmluvy s tým, že obe zmluvné strany sú oprávnené vyzvať druhú zmluvnú stranu k uzavretiu zmluvy podľa čl. II, a to písomne alebo elektronicky na vyššie uvedené adresy. Pokiaľ ide o výzvu zo dňa 14.08.2013, súd prvej inštancie mal za to, že uvedenú výzvu nie je možné považovať za výzvu v súlade s ustanoveniami

Obchodného zákonníka, pretože uvedená výzva nie je podpísaná, nevyplýva z nej akým spôsobom, kedy a komu bola doručovaná a ohľadne uvedenej výzvy žalobca neprodukoval žiadne listinné dôkazy. Pokiaľ ide o výzvu zo dňa 15.08.2013, súd uviedol, že uvedená výzva je podpísaná konateľkou žalobcu i opečiatkovaná v súlade s výpisom z obchodného registra a adresovaná žalovanému označenému v zmysle zmluvy o budúcej zmluve. Listinný dôkaz o doručení písomnou formou žalovanému žalobca nepredložil. Podľa súdu, ak bola výzva doručovaná na mailovú adresu zamestnankyne žalovaného pani E., nebola doručovaná správne elektronicky na adresu uvedenú v zmluve o budúcej zmluve. Súd prvej inštancie uzavrel, že ani jedna zo strán v dohodnutej lehote v zmluve o budúcej zmluve nedoručila riadne a včas výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy a teda po márnom uplynutí dohodnutej doby došlo k zániku práva na uzatvorenie kúpnej zmluvy.

24. Ako vyplýva ďalej zo spisu, súd prvej inštancie bol pri svojom rozhodovaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, v zmysle ktorého skôr, ako by súd prvej inštancie mohol nahradiť prejav vôle žalovaného, bolo jeho povinnosťou prioritne sa zaoberať námietkou žalovaného o možnosti preklúzie, resp. zániku záväzku žalovaného na základe zmluvy o budúcej zmluve uzatvoriť so žalovaným kúpnu zmluvu. Bez povšimnutia zo strany súdu prvej inštancie zostala skutočnosť, či výzva, resp. výzvy adresované žalobcom žalovanému obsahovali výzvu na uzatvorenie kúpnej zmluvy v zmysle dojednaní v Zmluve o budúcej zmluve a následne či (ne)boli doručené riadne a či spôsobili zamýšľané právne následky. Odvolací súd vyslovil, že nedodržanie podmienky riadneho a včasného doručenia výzvy § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka sankcionuje prekludovaním.

25. Predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkové zistenia ohľadne doručenia výzvy na uzavretie kúpnej zmluvy a či forma a spôsob doručenia výzvy na uzatvorenie budúcej zmluvy sú pre zánik záväzku zaviazanej strany uzatvoriť budúcu zmluvu podľa § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka irelevantné (ako tvrdí žalobca).

26. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Podľa § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka, záväzok uzavrieť budúcu zmluvu zaniká, ak oprávnená strana nevyzve zaviazanú stranu splniť tento záväzok v čase určenom v zmluve o uzavretí budúcej zmluvy.

28. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie, keďže súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav, správne aplikoval príslušné právne predpisy a svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že nedošlo k účinnej výzve na uzavretie kúpnej zmluvy a teda nárok na uzavretie zmluvy zanikol. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k jednotlivým odvolacím námietkam uvádza nasledovné:

29. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Nesprávne skutkové zistenie vidí žalobca v tom, že podľa súdu žalobca doručoval výzvu na uzavretie kúpnej zmluvy na „nesprávny“ email žalovaného. Sám žalobca pritom uvádza, že výzvu na uzavretie kúpnej zmluvy zaslal emailom zo dňa 16.8.2013 na emailovú adresu K..sk, čo odôvodňuje tým, že pani E. bola prvá, ktorá použila túto emailovú adresu a v konaní bolo preukázané, že bola osobou určenou a poverenou na komunikáciu celej záležitosti medzi stranami sporu. Odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie v ods. 11, kde súd uvádza, že ak bola výzva doručovaná na adresu zamestnankyne žalovaného pani E., nebola doručovaná správne na adresu uvedenú v zmluve o budúcej zmluve. Odvolací súd uvádza, že uvedené zistenie nie je v rozpore s listinnými dôkazmi, keďže z článku IV Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy jednoznačne vyplýva, že obe zmluvné strany sú oprávnené vyzvať druhú zmluvnú stranu k uzavretiu zmluvy podľa čl. II a to písomne alebo elektronicky na vyššie uvedené adresy. Vyššie uvedenou adresou žalovaného treba rozumieť jeho sídlo Komárňanská cesta 13, Nové Zámky a email K..N., tak ako je uvedené v záhlaví predmetnej zmluvy. Podľa odvolacieho súdu skutočnosť, ako prebiehala komunikácia medzi stranami sporu nemá vplyv na zistenie súdu prvej inštancie o nedoručení výzvy na správnu emailovú adresu, keďže v konaní nebolo preukázané, že by došlo k oznámeniu o zmene kontaktných údajov uvedených v zmluve a zo zmluvy taktiež nevyplýva, že by bola pani E. osobou

oprávnenou konať v mene žalobcu. Povinnosť oznámiť druhej zmluvnej strane zmenu kontaktných údajov pritom vyplýva z čl. IV.ods. 3 Zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy a taktiež z tejto zmluvy vyplýva, že zástupcom žalovaného je Andres Rink, konateľ.

30. Podľa odvolacieho súdu nie je naplnený ani odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP - súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd nesúhlasí s názorom žalobcu, že záväzok zaviazanej strany uzatvoriť budúcu zmluvu zaniká len v tom prípade, ak by oprávnená strana nevyzvala zaviazanú stranu splniť jej záväzok uzatvoriť budúcu zmluvu v čase určenom v zmluve o uzavretí budúcej zmluvy a forma a spôsob doručenia výzvy na uzatvorenie budúcej zmluvy sú pre zánik záväzku zaviazanej strany uzatvoriť budúcu zmluvu podľa § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka irelevantné. Odvolací súd má za to, že uvedený názor žalobcu je v rozpore s právnou teóriou. Poukazuje na komentár k § 292 ods. 3 Obchodného zákonníka, podľa ktorého povinnosť zaviazanej strany vyplývajúca zo záväzku uzavrieť budúcu zmluvu zanikne, ak ju oprávnená strana na tento úkon nevyzve v čase a spôsobom dojednaným v zmluve o budúcej zmluve. Ide o lehotu prekluzívnu. Zánik záväzku uzavrieť budúcu zmluvu je teda dôsledkom neuskutočnenia výzvy oprávnenej strany (Ovečková O. a kol. Obchodný zákonník. Veľký komentár. Zväzok II (§261 až 775) 2. vydanie. Bratislava: Wolters Kluwer SR s.r.o. 2022).

31. Relevantné pre posúdenie, či záväzok uzavrieť budúcu zmluvu zanikol, je teda okrem posúdenia, či oprávnená strana na tento úkon vyzvala v čase dojednanom v zmluve aj to, či tak urobila spôsobom dojednaným v zmluve. V konaní nebolo sporné, že strany sporu mali presne dohodnutý spôsob, akým mala byť výzva doručená. Ak zo zmluvy vyplývajú kontaktné údaje a spôsob doručenia výzvy, za správny možno považovať jedine dohodnutý spôsob doručenia výzvy. Ako už bolo uvedené, v zmluve boli uvedené nielen kontaktné údaje, ale aj osoby oprávnené konať za zmluvné strany, preto neobstojí, ak výzva bola doručovaná zamestnankyni žalovaného na jej emailovú adresu. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že výzva na uzavretie zmluvy musí spĺňať podmienky, ktoré si dohodli strany sporu v zmluve. Je potom nepodstatné, či žalovaný komunikoval so žalobcom aj z inej mailovej adresy, ako je uvedená v zmluve, keď bolo v zmluve jednoznačne uvedené, ako si má oprávnená strana svoj nárok na uzavretie zmluvy uplatniť. Taká výzva, ktorá by zodpovedala podmienkam dohodnutým v zmluve o budúcej zmluve teda žalovanému nikdy doručená nebola.

32. Podľa odvolacieho súdu nemožno hovoriť o formalizme pri posúdení spôsobu doručovania súdom, ak nebol dodržaný spôsob dojednaný v zmluve. Tento spôsob si strany sporu dojednali, je pre nich záväzný a je irelevantné, či sa výzva dostala do dispozície žalovaného. Odvolací súd nevidí dôvod na aplikáciu § 45 OZ, keďže spôsob doručenia výzvy bol zmluvne dohodnutý a iný spôsob dohodnutý nebol, resp. neboli splnené podmienky na doručenie výzvy inej osobe ako konateľovi a na inú emailovú adresu. Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade nemožno aplikovať ani rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/129/2010 zo dňa 28.1.2011, na ktoré poukazuje žalobca, pretože toto rozhodnutie nevychádza z totožného skutkového a právneho stavu. Predovšetkým je potrebné uviesť, že predmetom sporu v citovanom rozhodnutí bolo určenie, že povinnosť žalovaného vypratať byť č. X nachádzajúci sa v B. na ulici J. (ďalej „byť“) nie je viazaná na zabezpečenie náhradného bytu, pričom predmetom posúdenia bola aplikácia § 712 ods. 3 Občianskeho zákonníka, zánik nároku na bytovú náhradu. Podľa dovolacieho súdu: „Citované zákonné ustanovenie § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka stanovuje zánik nároku na bytovú náhradu ako dôsledok (sankciu) bezdôvodného nesplnenia povinnosti nájomcu, ktorý má byť vypratať, uzavrieť zmluvu o bytovej náhrade do 30 dní od doručenia písomného vyhlásenia o jej zabezpečení. Písomné vyhlásenie o zabezpečení bytovej náhrady je jednostranným adresným právnym úkonom osoby, ktorá poskytne náhradný byt alebo náhradné ubytovanie v právnom záujme osoby, ktorú zaťažuje povinnosť zabezpečiť bytovú náhradu. Zákonná úprava v ustanovení § 712c ods. 3 Občianskeho zákonníka trvá na tom, aby bol tento jednostranný právny úkon (vyhlásenie) doručený osobe, ktorá má nárok na bytovú náhradu (nájomca). Uvedená požiadavka pramení z predpokladaných právnych účinkov prejavu vôle určeného (adresovaného) v danom prípade nájomcovi, s ktorými zákon spája vznik, zmenu alebo zánik vzájomných práv a povinností vyplývajúcich z právneho vzťahu. Právnou otázkou je, či takýto prejav vôle má byť fakticky doručený adresátovi, teda či ho adresát musí bezpodmienečne prevziať a oboznámiť sa s ním, alebo postačuje, ak sa dostane (dôjde) do jeho dispozičnej sféry. Písomné vyhlásenie osoby, ktorá poskytne náhradný byt alebo náhradné ubytovanie o tom, že uzavrie zmluvu o nájme alebo podnájme bytu s osobou, ktorá má byť vypratať, je potrebné považovať za jednostranný adresný (adresovaný) prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy - ofertu. Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za

doručenú je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručenu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície.“

33. Z citovaného rozhodnutia je zrejmé, že najvyšší súd riešil aplikáciu § 712 c ods. 3 OZ, teda ide o rozdielny skutkový aj právny stav. V prejednávanej veci považuje odvolací súd za rozhodujúce, že strany sporu mali spôsob doručenia výzvy zmluvne upravený a boli teda povinné postupovať v súlade s dojednanými zmluvnými podmienkami. Zmluvný vzťah medzi stranami sporu je potrebné posudzovať podľa § 289 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom z § 290 vyplýva, že zaviazaná strana je povinná uzavrieť zmluvu bez zbytočného odkladu po tom, čo ju na to vyzvala oprávnená strana v súlade so zmluvou o uzavretí budúcej zmluvy. Z tohto ustanovenia vyplýva, že výzva na uzavretie zmluvy musí spĺňať podmienky, ktoré si dohodli strany sporu v zmluve.

34. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Úspešnému žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

36. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

38. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh), (§ 428 CSP).